

Sygnatura akt II Ns 912/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant sekr. sąd.M. O.

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku B. T.

z udziałem M. D., W. T., K. T. (1) i K. T. (2)

o stwierdzenie nabycia spadku po I. J.

postanawia

1. stwierdzić, że spadek po I. J. z domu J. córce S. i J. zmarłej w dniu 13 stycznia 2015 roku w Ł. ostatnio stale zamieszkałej w Ł. na podstawie ustawy nabyły córki: B. T. z domu J. (córka S. J. i I.) i M. D. z domu J. (córka S. J. i I.) po 1/2 (jednej drugiej) części każda z nich;
2. uznać, iż wnioskodawczyni oraz uczestnicy postępowania ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygnatura akt II Ns 912/15

UZASADNIENIE

W dniu 14 kwietnia 2015 roku wnioskodawczyni B. T. wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po I. J., zmarłej w dniu 13 stycznia 2015 roku w Ł., ostatnio stale zamieszkałej Ł., na podstawie testamentu notarialnego z dnia 20 maja 1993 roku, rep. A nr 1151/93. Wyjaśniła, że jedynym składnikiem spadku jest samodzielny lokal mieszkalny położony w Ł. przy ul. (...) (poprzednio W. K. (...)) dlatego stosownie do art. 961 kc, do spadku powołani zostali po ¼ części: K. T. (1), W. T., B. T. i K. T. (2). Wnioskodawczyni wyjaśniła, że I. J. ze spadkobierców ustawowych pozostawiła dwie córki – tj. B. T. i M. D..

/wniosek- k. 3, testament – w załączonych aktach testamentowych/.

Na rozprawie w dniu 22 września 2015 roku uczestniczka M. D. reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata wniosła o stwierdzenie nabycia spadku na podstawie ustawy przez nią i wnioskodawczynię po ½ części. Uczestnicy: W. T., K. T. (1) i K. T. (2) przyłączyli się do wniosku B. T..

/protokół rozprawy k. 23-25, pełnomocnictwo k. 18/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

I. J. z domu J. córka S. i J. zmarła w dniu 13 stycznia 2015 roku w Ł., gdzie ostatnio stale zamieszkiwała. Zmarła jako wdowa. Pozostawiła dwie córki: B. T. z domu J. i M. D. z domu J. (uczestniczki postępowania). Innych dzieci własnych ani przysposobionych spadkodawczyni nie miała. Pozostawiła testament notarialny z dnia 20 maja 1993 roku, w

którym oświadczyła, że zapisuje wnukom: W. T., K. T. (1), córce B. T. i zięciowi K. T. (2) – po 1/4 części samodzielnego lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...). W związku z tym zapisem spadkodawczyni w testamencie zobowiązała swoich spadkobierców ustawowych do wydania przedmiotu zapisu niezwłocznie po otwarciu spadku. Innych testamentów I. J. nie sporządzała. Nikt z uprawnionych nie zrzekał się dziedziczenia po spadkodawczyni, nie odrzucał po niej spadku, nikt nie został uznany za niegodnego dziedziczenia po niej. O zgonie spadkodawczyni wnioskodawczyni i uczestnicy dowiedzieli się w dniu jej śmierci.

/odpis skrócony aktu zgonu I. J.- k. 6; odpis skrócony aktu małżeństwa B. T. k. 10, odpis skrócony aktu małżeństwa M. D. k. 21, zapewnienie spadkowe- k. 24, testament – w załączonych aktach testamentowych/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 922 § 1 KC prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jego spadkobierców. Art. 926 KC stanowi, iż powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu, przy czym dziedziczenie ustawowe następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy. Jedną z form testamentu jest testament notarialny (art. 950 kc). W razie sporządzenia przez spadkodawcę testamentu, w którym rozrządzi on całym majątkiem, zaś spadkobierca wskazany w testamencie przyjmie spadek (wskutek złożenia stosownego oświadczenia albo wskutek upływu terminu na złożenie takiego oświadczenia), w rachubę wchodzi dziedziczenie na podstawie testamentu (art. 926§2 kc).

Zgodnie z art. 931 § 1 KC w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek, dziedziczą oni w częściach równych, jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż 1/4 całości spadku.

I. J. pozostawiła dwie córki: B. T. i M. D., które stosownie do powołanych wyżej regulacji są powołane do spadku po 1/2 części.

Sąd spadku bada z urzędu, kto jest spadkobiercą. W szczególności bada, czy spadkobierca pozostawił testament, oraz wzywa do złożenia testamentu osobę, co do której będzie uprawdopodobnione, że testament u niej się znajduje. Jeżeli testament zostanie złożony, sąd dokona jego otwarcia i ogłoszenia. (art. 670§1 kpc).

Zgodnie z art. 959 kc, spadkodawca może powołać do całości lub części spadku jedną lub kilka osób.

Stosownie do art. 968 § 1 kc spadkodawca może przez rozrządzenie testamentowe zobowiązać spadkobiercę ustawowego lub testamentowego do spełnienia określonego świadczenia majątkowego na rzecz oznaczonej osoby (zapis zwykły). Według art. 971 kc jeżeli spadek przypada kilku spadkobiercom, zapis obciąża ich w stosunku do wielkości ich udziałów spadkowych, chyba że spadkodawca postanowił inaczej. Z mocy art. 972 kc przepisy o powołaniu spadkobiercy, o zdolności do dziedziczenia i o niegodności stosuje się odpowiednio do zapisów.

Zgodnie z art. 961 kc, jeżeli spadkodawca przeznaczył oznaczonej osobie w testamencie poszczególne przedmioty majątkowe, które wyczerpują prawie cały spadek, osobę tę poczytuje się w razie wątpliwości nie za zapisobiercę, lecz za spadkobiercę powołanego do całego spadku. Jeżeli takie rozrządzenie testamentowe zostało dokonane na rzecz kilku osób, osoby te poczytuje się w razie wątpliwości za powołane do całego spadku w częściach ułamkowych odpowiadających stosunkowi wartości przeznaczonych im przedmiotów.

Nie ma racji wnioskodawczyni w niniejszej sprawie twierdząc, że spadkodawczyni w testamencie z dnia 20 maja 1993 roku powołała wskazane tam osoby do spadku po 1/4 części.

Dyrektywa interpretacyjna zawarta w zd. 2 art. 961 kc ma bowiem zastosowanie wyłącznie w przypadku istnienia wątpliwości co do charakteru prawnego dokonanych rozrządzeń. Jeżeli rozrządzenia testatora nie budzą wątpliwości co do ich charakteru lub w drodze interpretacji testamentu charakter ten można ustalić, to wykluczone jest stosowanie tej dyrektywy. Ma ona bowiem na celu usunięcie wątpliwości w sytuacji, gdy spadkodawca wprawdzie dokonał

rozrządzeń, ale jednocześnie nie określił jednoznacznie ich charakteru (post. SN z 1.12.2011 r., I CSK 419/10, L., z glosami: M. R., Rej. 2012, Nr 7-8, P. K. i K. S., PS 2013, Nr 3).

W testamencie notarialnym z dnia 20 maja 1993 roku spadkodawczyni wyraźnie wskazała, że zapisuje wskazanym osobom po 1/4 części oznaczony lokal mieszkalny, a nadto zobowiązuje swoich spadkobierców ustawowych do wydania przedmiotu zapisu. Nie ma zatem wątpliwości, że zamiarem I. J. nie było powołanie do spadku, ale zobowiązanie spadkobierców ustawowych do spełnienia określonego świadczenia majątkowego na rzecz oznaczonych osób.

Z powyższych względów, w braku istnienia powołania do spadku w testamencie oraz w związku z tym, że brak było okoliczności skutkujących wyłączeniem od dziedziczenia córek spadkodawczyni, należało przyjąć, iż B. T. i M. D. przyjęły spadek poprzez upływ czasu (art. 1015 § 1 i 2 KC). Dlatego Sąd postanowił jak w pkt 1 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520§1 kpc, według którego każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.